

har erklæret sig villig til at foretage saadanne. Det gælder Positionerne Nr. 37 og 38 om Frugt. Der mener jeg, at vi ubetinget skulle have Nedsættelse og om muligt en hel Del mere fuldstændig frit. Det kan ikke benægtes, at Frugten spiller en stor Rolle. Vegetarianerne her i Landet ere ikke saa faa, og for Smaafolk baade i By og paa Land spiller, som det er blevet sagt, Frugten en meget større Rolle, end den gjorde for 10 Aar siden. Jeg har været glad ved, at Ministeren har lovet at ville tage Hensyn til disse Ønsker.

Der er et Punkt til, som jeg særlig skal dvæle ved, og det er Tobakken. Vi Afholdsfolk blande os ikke i Spørgsmaalet om, hvorvidt Spiritus bliver dyrere eller billigere. Som Afholdsfolk er det os akkurat det samme, om en Pot Brændevin koster 1 Kr. eller 25 Øre, vi ville ikke nyde en Smule deraf og ikke give en Øre i Told derfor, men der er blevet sagt af Afholdsfolk og det med Rette, at det ser underligt ud — og det vil jeg have Lov til at sige overfor den højtærede Minister —, at man ikke beskatter Snapsen, naar Tobakken skal beskattes. Det kan dog ikke nægtes, at Brændevinen har ødelagt mange gode Mennesker og mange gode Hjem, hvorimod Tobakken, som mange Smaafolk, ogsaa Afholdsfolk, bruge, ikke gør halvt saa megen Skade. Overfor det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som jeg er sikker paa vil dømme retfærdigt, maa jeg sige, at her kom det ærede Medlem ikke alene til at sige noget, der er fejlt, men ogsaa noget, som ikke er retfærdigt. Det ærede Medlem sagde, at før var Tolden paa Cigarer 83 Øre, men i Henhold til Ministerens Forslag vilde den nu blive 2 Kr. 20 Øre pr. Pund. Der har det ærede Medlem set fejl, det er pr. Kilogram. (*Krabbe*: Saadan sagde jeg ikke!). Jo, det ærede Medlem sagde saadan. Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at der var stor Forskel paa Tobakken, og det er sandt, men det ærede Medlem maa huske — og derfor er det saa let at faa det sagt overfor Ministeren —, at den højtærede Minister netop erklærede, at han med Hensyn til Tobakken vilde gaa med til en Værditold.

Paa disse Positioner, som jeg har nævnt: Frugt og Tobak, og naturligvis ogsaa Kakao og Chokolade, gaar jeg ud fra, at der vil ske Nedsættelser, og det Ønske synes mig berettiget. Men i det hele og store kan man med Sandhed sige, at der aldrig har været forelagt et Toldlovforslag, som det danske Folk har kunnet modtage

med saa stor Tilfredshed som dette. I Modsætning til min Eftermand, det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), kan jeg fuldt ud sige Ministeren Tak, og det skulde forundre mig, om det ærede Medlems Vælgere, som jeg dog i mange Aar har kendt en Del til, dele Anskuelse med ham, naar han fremsætter de Bebrejdelser, han nu har rettet mod den højtærede Minister. Jeg skal slutte med paa egne — og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne tilføje: paa Flertallet af mine Vælgere — Vegne at takke for det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord.

Rasmus Hansen: Af alle de store Spørgsmaal, der ere oppe i Tiden, har neppe noget sat Sindene saaledes i Bevægelse som Toldspørgsmaalet. Dette Spørgsmaal har i den sidste Menneskealder været, hvad man kalder et staaende Stridsspørgsmaal saa godt som over hele Verden. Og Spørgsmalets Kærne har været: Beskyttelse eller Frihandel. Derom har Kampen drejet sig, og derom kæmpes der endnu saa godt som over hele Linien. Selv om det i Øjeblikket ser ud til, at de, der hylde Beskyttelsessystemet, have Overtaget, idet de fleste Lande have indført det, tror jeg dog, at man vil regne meget fejl, dersom man tror, at man deraf kan drage den Slutning: Saa er dette System vel ogsaa det rigtigere, og saa maa vel den store almindelige Befolkning i disse Lande netop ønske dette System. Jeg har nemlig den Opfattelse, at naar det Øjeblik kommer, da den store almindelige Befolkning i disse beskyttede Lande først rigtig faar Øjnene op for, hvad egentlig Beskyttelsessystemets Natur og Virkninger ere, er det protektionistiske Systems Dage snart talte.

Ogsaa herhjemme har dette Spørgsmaal i over en Menneskealder været et Stridsspørgsmaal. Ogsaa her have vi nogle, maaske ikke saa faa, der med Rette kunne betegnes som Protektionister, idet de tro paa Beskyttelsessystemets Velsignelser. Og disse vore hjemlige Protektionister have ikke ligget paa den lade Side. I Slutningen af Halvfemserne rejste de en meget stærk Agitation for at faa Befolkningen til at tro, at der kunde høstes store økonomiske Fordele, blot vi vilde følge Tysklands og de andre store beskyttede Landes Eksempel. Vi huske alle den stærke Agitation, der den Gang blev rejst, men jeg har nærmest Følelsen af, at denne Agitation ikke fik nogen Vind i Sejlene, den var i Virkeligheden mislykket. Det